RÅDETS DIREKTIV

af 22. november 1973

om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om vaske- og rengøringsmidler

(73/404/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 100,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet (1),

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg (2), og

ud fra følgende betragtninger:

det gældende lovsystem i medlemsstaterne, vedrørende sikring af overfladeaktive stoffers biologiske nedbrydningsevne, varierer fra den ene medlemsstat til den anden, hvilket virker hæmmende på samhandelen,

den stigende anvendelse af vaske- og rengøringsmidler er en af årsagerne til forureningen af det naturlige miljø i almindelighed og vandforureningen i særdeleshed,

en af følgerne af vaske- og rengøringsmidlers vandforurening, nemlig skumdannelse i store mængder, begrænser kontakten mellem vand og luft, vanskeliggør iltningen, udgør en gene for sejladsen, nedbryder den for vandfloraen nødvendige fotosyntese, har en uhelig indvirkning på de forskellige faser af spildevandsrensningsprocesserne, skader rensningsanlæggene for spildevand og udgør en indirekte mikrobiologisk risiko som følge af en eventuel videreførelse af bakterier og virus,

man bør opretholde en middelstørrelse for biologisk nedbrydningsevne af vaske- og rengøringsmidler på nær ved 90 %; den tekniske viden og de industrielle muligheder tillader dette; ikke desto mindre bør man beskytte sig mod kontrolmetodernes usikkerhed, som kunne medføre beslutninger om kassering, der ville have betydelige økonomiske følger,

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Ifølge dette direktiv forstår man ved vaske- og rensemiddel ethvert produkt, hvis sammensætning er specielt udarbejdet med henblik på vaske- og rengøringsformål, og som omfatter hovedbetanddele (overfladeaktive stoffer) og i almindelighed supplerende bestanddele (tilsætningsstoffer, synergetiske stoffer, fyldstoffer, additiver og andre bibestanddele).

Artikel 2

Medlemsstaterne forbyder omsætning og anvendelse af vaske- og rengøringsmidler, hvori der indgår overfladeaktive stoffer, hvis gennemsnitlige biologiske nedbrydningsevne er lavere end 90 % for hver af følgende kategorier: anionaktive, kationaktive, nonionaktive samt amfoten tensider.

Anvendelse af overfladeaktive stoffer, hvis gennemsnitlige biologiske nedbrydningsevne mindst er lig med 90 %, må ikke under de normale anvendelsesbetingelser være til skade for menneskers eller dyrs sundhed.

Artikel 3

Af grunde, der vedrører overfladeaktive stoffers biologiske nedbrydningsevne og toksicitet, kan medlemsstaterne ikke forbyde, begrænse eller forhindre omsætning og anvendelse af rensemidler, som opfylder dette direktivs bestemmelser.

Artikel 4

Overholdelsen af de i artikel 2 indeholdte krav konstateres på basis af kontrolmetoder, der er defineret i andre af Rådets direktiver, som tager hensyn til disse metoders unøjagtigheder ved fastsættelse af passende toleranceområder.

Artikel 5

1. Hvis en medlemsstat ved en kontrol foretaget på grundlag af de i artikel 4 omhandlede direktiver kon-

(1) EFT nr. C 10 af 5. 2. 1972, s. 29.
(2) EFT nr. C 89 af 23. 8. 1972, s. 13.

staterer, at et vaske- eller rengøringsmiddel ikke stemmer overens med de i artikel 2 anførte krav, forbyder det omsætning og anvendelse af dette vaske- eller rensemiddel på sit territorium.

2. I tilfælde af at den træffer beslutning om at nedlægge forbud, underretter den øjeblikkelig den medlemsstat, hvorfra produktet kommer, og Kommissionen derom, idet det præciserer årsagerne til beslutningen og de nærmere omstændigheder ved den i stk. 1 omhandlede kontrol.

Såfremt denne stat rejser indvendinger mod denne beslutning, retter Kommissionen omgående en henvendelse til de to pågældende stater og, i givet fald, til andre medlemsstater.

Såfremt man ikke har kunnet komme til enighed, indhenter Kommissionen inden for et tidsrum af tre måneder fra fremlæggelsen af den i stk. 1 hjemlede oplysning en erklæring fra et af de laboratorier, der er omhandlet i artikel 6, og som ikke er blandt de laboratorier, der er udpeget af de to pågældende medlemsstater ifølge nævnte artikel.

Denne erklæring gives på grundlag af referencemetoder, der er defineret i de i artikel 4 omhandlede direktiver.

Kommissionen oversender laboratoriets erklæring til de pågældende medlemsstater, og disse kan inden for et tidsrum af en måned underrette Kommissionen om deres iagttagelser. Kommissionen kan samtidig tage eventuelle iagttagelser fra de pågældende parter til den ovenfor anførte erklæring i betragtning.

Efter at have fået kendskab til disse bemærkninger, fremsætter Kommissionen i givet fald egnede henstillinger.

Artikel 6

Hver medlemsstat udpeger over for de andre medlemsstater og over for Kommissionen det eller de laboratorier der er bemyndigede til at foretage kontrolundersøgelser i henhold til de i artikel 5, stk. 2 omhandlede referencemetoder.

Artikel 7

1. Følgende angivelser skal figurere på den emballage, hvori vaske- og rengøringsmidlet præsenteres for forbrugeren, i læselige, synlige og uforgængelige typer:

a) produktets benævnelse,

b) navn eller firmanavn og adresse eller varemærke, tilhørende den ansvarlige for markedsførelsen,

Samme angivelser skal figurere på de dokumenter der ledsager vaske- og rengøringsmidler, der transporteres i løs vægt.

2. Medlemsstaterne kan føre omsætningen af vaske- og rengøringsmidler på deres territorium afhængig af brugen af deres nationale sprog med hensyn til affattelsen af de i stk. 1 anførte angivelser.

Artikel 8

1. Medlemsstaterne sætter nødvendige administrative og ved lov fastsatte bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden for et tidsrum af 18 måneder fra dets meddelelse og underretter omgående Kommissionen derom.

2. Medlemsstaterne drager omsorg for at meddele Kommissionen ordlyden af vigtige lovbestemmelser i national ret, som de vedtager inden for rammerne af dette direktiv.

Artikel 9

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. november 1973.

På Rådets vegne

J. KAMPMANN

Formand